

Arrest

nr. 276 955 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je een Albanees staatsburger afkomstig uit Shkodër en ben je actueel 16 jaar oud. Jouw vader is sinds tien tot vijftien jaar werkzaam als advocaat. In 2019 begon hij Ded P. (...) te vertegenwoordigen. Ded P. (...) had een dispuut omtrent bepaalde eigendomsdocumenten die vervalst of foutief opgesteld zouden zijn. De tegenpartij, waaronder Gjin B. (...), Mhill P. (...) en Lulzim K. (...), hadden banden met de politie, de rechtbank en het openbaar ministerie en hebben in het verleden ook reeds de wet geschonden en misdaden gepleegd. Ded P. (...) had voor de komst van je vader in 2019 reeds een rechtszaak aangespannen tegen deze drie personen. Ded P. (...) was de zaak echter aan het verliezen, waarna hij je vader als advocaat inschakelde. Jouw vader ontdekte echter dat er sprake was

van valse documenten of foutieve informatie, waardoor de tegenpartij hun voordeel verloor. Op 2 maart 2020 werd jouw vader 's avonds aangevallen voor jullie huis door twee personen met een bivakmuts. Ze sloegen hem met stokken en met hun vuisten. Jouw vader liep verschillende verwondingen op. Op 4 maart 2020 deed jouw vader aangifte van de aanval bij de politie van Shkodër. Na het incident ging je vader in de straat kijken of er eventueel camerabeelden zouden zijn genomen van die bewuste avond, waarna hij aan het openbaar ministerie toestemming heeft gevraagd om de camerabeelden te mogen inkijken. Twee maanden later was er echter nog geen antwoord, waarna hij een nieuw verzoek stuurde naar het openbaar ministerie. Zes maanden later kreeg je vader dan uiteindelijk de toestemming om de camerabeelden in te kijken, maar toen bleken de camera's niet te werken, of onvoldoende geheugen te hebben gehad om de beelden van 2 maart 2020 terug te kunnen ophalen. Jouw vader wou toen aantonen dat één van de camera's wel degelijk functioneerde, wat niet aanvaard werd door de procureur. Omdat het lange wachten op een antwoord en het uiteindelijk niet kunnen verkrijgen van de camerabeelden een teken was voor je vader dat ze bepaalde zaken probeerden te verdoezelen, beet je vader zich vast in de zaak van Ded P. (...). Op een dag was je vader aan het wandelen op straat, toen hij aangesproken werd met de boodschap dat hij met zijn werk diende te stoppen, en dat hij niet mocht vergeten dat hij ook kinderen had. Drie tot vier weken voor je vertrek heeft Ded P. (...) een interview gegeven aan Fax News, waar hij over de situatie vertelde. Na dit interview kreeg je vader nogmaals bedreigingen, waarna ze duidelijk maakten dat ze op zijn kinderen zouden mikken als hij niet zou stoppen met zijn job. Jij als jongste liep hierdoor het grootste gevaar. Je vader beperkte je in je vrijheden, en kwam je ophalen na een training. Kort daarop was je samen met je broer aan het fietsen naar je huis, toen je op de terugweg door twee personen werd geprovoceerd en beledigd. Ze hadden als doel een ruzie uit te lokken, waar jullie niet op ingingen en besloten weg te rijden. Je broer lichtte je vader in over het voorval, waardoor je vader jouw vertrek begon voor te bereiden, daar hij vond dat je als jongste van het gezin meer gevaar liep. Op 11 of 12 augustus 2021 verliet je Albanië met de bus. Je reisde samen met je vader via Kosovo en Noord-Macedonië tot Hongarije. Daar kwam hij een kennis tegen, aan wie hij vroeg om jou verder te begeleiden tot in België. Jouw vader keerde vanuit Hongarije terug naar Albanië. Jij reisde verder met die kennis van je vader tot je op 13 augustus 2021 in België aankwam. Op 16 augustus 2021 diende je jouw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vrees je gedood of mishandeld te worden door Mhill P. (...), Lulzim K. (...), Martin C. (...) en Gjin B. (...).

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: jouw origineel paspoort (d.d. 09/06/2020), een kopie van de licentie van jouw vader als advocaat, meerdere documenten van de rechtszaak waar je vader Ded P. (...) vertegenwoordigde, meerdere documenten aangaande de aanval op je vader in maart 2020, het besluit inzake deze aanval (d.d. 17/12/2020), een medisch attest van je vader (d.d. 12/03/2020), en een link naar het interview van Ded P. (...) met een journalist van Fax News aangaande de rechtszaak.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Bij KB van 20 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle elementen in je administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient te worden aangestipt dat er niet aan getwijfeld wordt dat jouw vader als advocaat van Ded P. (...) aantrad, doch kunnen wel de nodige vragen worden gesteld bij jouw vermeende vrees omwille van de door jou geschetste problemen naar aanleiding van deze rechtszaak.

Zo kunnen enkele kanttekeningen worden geplaatst bij jouw kennis van de tegenpartij, of de personen waartegen Ded P. (...), de cliënt van jouw vader, een rechtszaak had aangespannen. Zo noem jij Mhill P.

(...), Gjin B. (...) en Lulzim K. (...) wanneer gevraagd wordt wie tot de tegenpartij behoorde of die specifiek betrokken waren in de rechtszaak (CGVS, p. 10, p. 11, p. 13). Hoewel er nog meer personen tot deze criminele groep of hun vriendenkring behoorden, stel je dat enkel Mhill P. (...), Gjin B. (...) en Lulzim K. (...) betrokken waren in de rechtszaak (CGVS, p. 13). Uit de door jou neergelegde documenten blijkt echter dat in het vonnis gedateerd op 10 december 2020 naast Mhill P. (...) en Lulzim K. (...), eveneens sprake is van Mark M. (...) en Rruga M.B. (...). In het vonnis met uitspraak op 17 april 2019, alsook in een brief van het parket aan het tribunaal van eerste aanleg te Shkodër worden dan weer de namen van Albano C. (...), Lulzim K. (...), Mhill P. (...) en Mark M. (...) genoemd als de tegenpartij. Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud maak je echter gewag van Mark M. (...), Rruga M.B. (...) of Albano C. (...), noch wanneer gevraagd wordt naar de betrokken partijen, noch in je vrij relaas wanneer je zelf andere personen opsomt (CGVS, p. 10 – 11, p. 13). Er kan worden gevolgd dat je vader niet alle details met je deelde of dat je niet alle technische termen over deze zaak kan weergeven, gelet op jouw jeugdige leeftijd. Indien jij of je vader daadwerkelijk door deze personen benaderd, bedreigd en beledigd zijn geweest, waardoor jouw vader zich genoodzaakt zag om jou Albanië te doen verlaten, kan worden aangenomen dat je op de hoogte bent van de personen die betrokken waren in deze rechtszaak. Bovenstaande vaststellingen nopen er echter toe te besluiten dat je onvoldoende kennis hebt over de belagers van je vader, waardoor de geloofwaardigheid van de door jouw geschetste problemen danig op de helling komt te staan.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dezelfde personen als degene die betrokken waren bij de rechtszaak van Ded P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader begin maart 2020. Zo dient vooreerst te worden aangestipt dat op basis van het proces-verbaal van de klacht van je vader blijkt dat er geen concrete namen vermeld staan van de vermoedelijke daders van de aanval. Bovendien is deze gebaseerd louter op basis van de verklaring van jouw vader, waardoor deze documenten objectiviteit missen. In het medisch rapport nr. 22 staat letterlijk dat het om twee onbekende personen gaat en ook in de verschillende processen-verbaal staat vermeld dat je vader geen idee heeft wie hem aangevallen zou hebben. Hoewel hij tijdens zijn ondervraging bij de politie weliswaar verwijst naar de rechtszaak van Ded P. (...) en enkele namen van de tegenpartij opsomt, zoals ook jij verklaart (CGVS, p. 11, p. 15; vragenlijst CGVS, vraag 3.5), blijkt op basis van de door jouw neergelegde documenten nergens een concrete indicatie te bestaan dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader. Jij stelt immers ook zelf dat je vader de daders niet kon identificeren omdat ze een bivakmuts droegen (CGVS, p. 11, p. 14). Je baseert je vermoeden op het gegeven dat een week na de aanval op je vader een zitting in het kader van de rechtszaak zou plaatsvinden (CGVS, p. 15). Je kan je bewering echter op geen enkele manier hard maken, noch heb je met de door jou neergelegde documenten aangetoond dat er rond de periode van de aanval op je vader een zitting heeft of zou hebben plaatsgevonden. Er dateert immers geen enkel document van rond die periode. Je hebt dan ook allerm minst aannemelijk gemaakt dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader. Bovendien blijkt er een tegenstrijdigheid te bestaan in de verschillende documenten aangaande het incident met je vader in maart 2020. Zo blijkt op basis van het proces-verbaal dat je vader op 3 maart 2020 om 17.30 uur een klacht zou hebben neergelegd bij de politie van Shkodër, terwijl hij op diezelfde dag om 19.55 uur een verdachte wagen heeft gespot en vervolgens is aangevallen door twee personen. Het is dan ook onmogelijk dat de klacht zou zijn neergelegd vooraleer de feiten zich hebben afgespeeld. In een ander proces-verbaal wordt dan weer gesproken van 4 maart 2010 als datum waarop jouw vader de klacht heeft neergelegd. Het medisch attest van je vader vormt eveneens geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden doen verder de nodige vragen oproepen, wat de geloofwaardigheid van de door jouw geschetste vervolgingsproblemen op de helling plaatst.

Verder heb je evenmin aannemelijk gemaakt dat de tegenpartij in de rechtszaak van Ded P. (...), betrokken zou zijn geweest bij de bedreigingen ten aanzien van je vader. Zo verklaar je dat je vader drie tot vier keer bedreigd is geweest door een aantal personen (CGVS, p. 12, p. 17). Je vader vermoedt dat het om dezelfde personen zou moeten gaan, met name de tegenpartij in de zaak van Ded P. (...). Hij heeft echter nooit kunnen identificeren door wie hij drie tot vier keer bedreigd werd, waardoor het nog maar de vraag is waar je vader zijn vermoeden op baseert (CGVS, p. 17). Jou concreet gevraagd naar deze vermoedens, verwijst je naar hun connecties met de politie waardoor het moeilijk is om de daders aan te wijzen (CGVS, p. 17). Je laat echter na verder te concretiseren dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) achter de bedreigingen zouden zitten. Evenmin kan je hun connecties met de politie duiden

(CGVS, p. 14), waardoor je niet aannemelijk hebt gemaakt dat de bedreigingen ten aanzien van je vader gelinkt zouden zijn aan de rechtszaak van Ded P. (...).

Overigens is het vreemd dat Ded P. (...) nooit benaderd zou zijn geweest door de tegenpartij, terwijl jouw vader door hen aangevallen en meermaals bedreigd zou zijn geweest. Er kunnen dan ook de nodige vragen worden gesteld bij het gegeven dat Ded P. (...) in een interview met Fax News kort voor je vertrek verklaarde dat de tegenpartij een criminele groep betreft en ze samenwerkingen zouden hebben met procureurs en rechters (CGVS, p. 12, p. 18). Jouw vader komt nergens tijdens het interview in beeld, noch noemt Ded P. (...) de naam van je vader, zoals blijkt uit het door jou neergelegde videofragment. Jou gevraagd of Ded P. (...) problemen heeft gekend naar aanleiding van het interview, repliceer je dat de Ded P. (...) een andere figuur is dan je vader, ruzies niet uit de weg gaat en geen schrik voor hen heeft (CGVS, p. 18). Je kan overigens niet duiden of Ded P. (...) ooit benaderd is geweest door de tegenpartij gedurende de rechtszaak. Je vermoedt van niet, maar voegt er aan toe het niet te weten (CGVS, p. 18). Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan je verklaringen dat jouw vader meermaals bedreigd en aangevallen zou zijn geweest naar aanleiding van zijn werkzaamheden, terwijl Ded P. (...), als eiser in het volledige proces, buiten schot zou zijn gebleven. Verwacht kan dan ook worden dat de tegenpartij Ded P. (...) trachtte te benaderen, ten einde een doorbraak in de rechtszaak te kunnen verwezenlijken of een uitspraak in hun voordeel pogen te bekomen. Bovenstaande vaststellingen plaatsen de nodige vraagtekens bij de door jouw geschetste vervolgingsfeiten.

Voorts kan worden aangestipt dat jouw houding of die van je vader niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo is het opmerkelijk dat jouw vader jou begeleid heeft tot in Hongarije, om er vervolgens voor te kiezen om terug te keren naar Albanië. Je vermoedt dat hij terugkeerde omwille van werkverplichtingen (CGVS, p. 8). Daar de problemen met je vader zijn oorsprong vonden in 2019 toen hij Ded P. (...) begon te vertegenwoordigen en in maart 2020 hij naar jouw vermoedens door de tegenpartij werd aangevallen (CGVS, p. 10 – 11), is het merkwaardig dat jouw vader jou zou wegsturen, maar vervolgens dan zelf vrijwillig naar Albanië zou zijn teruggekeerd voor werkverplichtingen. Het waren net zijn werkzaamheden die hem ertoe dreven jou het land te doen verlaten. Overigens blijkt dat je oudere broer nog steeds in Albanië verblijft (CGVS, p. 7). Je stelt immers dat jij als jongste van het gezin het grootste gevaar liep. Dat jouw vader, jouw moeder en jouw broer op dit moment nog steeds in Albanië verblijven, terwijl jij diende te vluchten omwille van de problemen van je vader, doet de wenkbrauwen fronsen. Daar waar jij samen met je broer kort voor je vertrek door twee personen bent benaderd, dient te worden opgemerkt dat je niet weet wie deze twee personen waren (CGVS, p. 19). Voorheen had je hen nog nooit gezien, alsook ben je nadien niet meer door hen benaderd geweest (CGVS, p. 19). Je kan dan ook op geen enkele manier hardmaken dat jij als jongste van het gezin meer in het vizier zou lopen. Jou hiernaar gevraagd, stel je dat de risicobepaling door je vader gebeurde omdat jij, meer dan je broer, het huis verliet, met vrienden op stap ging of beweeglijker was (CGVS, p. 20), terwijl op basis van je verklaringen blijkt dat je broer naar school gaat (CGVS, p. 7). Er kan dan ook niet worden gevolgd dat jouw vader jou in veiligheid bracht, maar zelf terugkeerde naar Albanië of geen stappen ondernam naar je broer toe. Te meer daar uit je verklaringen blijkt dat de zaak nog steeds lopende is (CGVS, p. 14), wat er op wijst dat jouw vader geen voorzorgsmaatregelen nam aangaande zijn problemen en aldus nog steeds werkzaam is als de advocaat van Ded P. (...). Dat jouw vader vrijwillig terugkeerde naar Albanië en zich nog steeds vastbijt in de zaak, stemt dan ook niet overeen met zijn of jouw voorgehouden vrees. Verder verklaar je in november of oktober 2020 al eens in België te zijn geweest omwille van gezondheidsredenen (CGVS, p. 8). Uit je dossier blijkt echter nergens uit dat je toen een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Dat je toen in oktober of november 2020 geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, is opmerkelijk, daar jouw vader in maart 2020 werd aangevallen in het kader van de rechtszaak en de problemen van toen aansleepten. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn, toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Jouw houding of die van je vader kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien ben je zoals blijkt uit jouw dossier na je bezoekje aan België in 2020 eveneens vrijwillig teruggekeerd naar Albanië.

Verder blijkt dat je na je vertrek amper geïnformeerd hebt over de gebeurtenissen in de zaak. Zo heb je immers niets meer vernomen van je vader nu je hier bent omdat hij jou buiten de zaak wil houden, noch weet je of jouw broer nog benaderd is geweest door die twee personen die jullie beiden benaderd hebben kort voor jouw vertrek (CGVS, p. 20). Een dergelijk gebrek aan interesse is bijgevolg niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn of

haar problemen en de situatie in zijn of haar land van herkomst. Dat een verzoeker nalaat dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn of haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn of haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Tot slot blijkt uit niets dat je naar aanleiding van de problemen met je vader geen of onvoldoende beroep kon doen – of, bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië, zou kunnen doen – op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, waar je geen problemen mee hebt gekend (vragenlijst CGVS, d.d. 22/10/2021, vraag 3.7). Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, wat in jouw geval niet gebeurde. Het Commissariaat-generaal erkent dat het voor jou, rekening houdend met jouw jonge leeftijd, niet vanzelfsprekend is om op zelfstandige basis op de autoriteiten af te stappen. Hier dient evenwel aan worden toegevoegd dat je een duurzame relatie hebt met je vader en moeder, met wie je tot op heden nog dagelijks contact hebt (CGVS, p. 6). Verder blijkt op basis van je verklaringen dat je tot op de dag van vandaag nog contact onderhoudt met jouw broer en jouw tantes (CGVS, p. 7), waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat je bij eventuele veiligheidsproblemen de nodige hulp zou kunnen krijgen van een volwassene om je tot jouw nationale beschermingsmodaliteiten te wenden.

Wat betreft de problemen van je vader, dient te worden aangestipt dat je nooit anderen in vertrouwen hebt genomen om je situatie te vertellen, zoals jouw vrienden of iemand op school (CGVS, p. 19). Je stelt dat je vader die problemen had, waardoor je er geen zaak van wou maken bij andere familieleden (CGVS, p. 20). Dit is opmerkelijk, daar de problemen van je vader er uiteindelijk voor gezorgd hebben dat je het land diende te verlaten. Toen je samen met je broer benaderd werd door twee personen heb je dit evenmin aan iemand verteld, noch aan je vader. Het was je broer die het gebeuren aan je vader meedeelde (CGVS, p. 19). Verder dient te worden opgemerkt dat je vader naar aanleiding van de bedreigingen niet meer naar de politie is gestapt. Je vergoelijkt zijn nalaten door te stellen dat alles dat hij zou ondernemen, niet zou lukken (CGVS, p. 18). Dit is echter geen rechtvaardiging voor zijn nalatende houding, daar de politie logischerwijs niet kunnen optreden indien ze niet op de hoogte hiervan gesteld worden. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien je de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan je logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Evenmin heeft je vader hulp gevraagd of gekregen van collega's (CGVS, p. 20). Je zegt dat dit niet gaat en onmogelijk is omdat er geen kans bestaat dat er een oplossing zou worden gevonden (CGVS, p. 20). De nalatende houding van jouw familie staat niet in verhouding met jouw voorgehouden vrees. Verwacht kan dan ook worden dat jouw vader als advocaat alles in het werk stelt om zijn rechten te doen gelden en tot op een oplossing tracht te komen. Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken geen of onvoldoende aanspraak te kunnen maken op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Er kan dan ook worden aangenomen dat jij of jouw familie eerst alles in het werk stelt om het probleem te proberen oplossen, hetgeen waartoe jullie in gebreke blijven.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Je bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat de autoriteiten je in Albanië niet hebben geholpen noch in de toekomst zouden helpen, indien je er een beroep op zou doen. Nadat je vader werd aangevallen begin maart 2020 diende hij een klacht in bij de politie van Shkodër (CGVS, p. 10 – 11, p. 14). Daar waar je stelt dat de politie geen oplossing heeft gevonden (CGVS, p. 15), dient te worden opgemerkt dat ze wel degelijk inspanningen hebben geleverd om de zaak te onderzoeken. Zo verklaar je dat ze Mhill, Lulzim en Gjin ondervraagd zouden hebben, maar dat deze ontkenden iets met jouw vader te maken te hebben (CGVS, p. 15). Uit het proces-verbaal van 17 december 2020 blijkt verder dat zowel Mark M. (...), Gjin B. (...) als Mhill P. (...) zijn gehoord. Mark M. (...) geeft te kennen dat hij jouw vader niet kent, noch doet de naam van je vader hem ergens aan denken. Gjin B. (...) bevestigt jouw vader te kennen als advocaat van Ded P. (...), voegt er aan toe ooit een koffie met jouw vader te hebben gedronken en benadrukt dat hij een conflict heeft met Ded P. (...), maar niet met diens advocaat omdat deze het recht heeft om iemand te verdedigen. Mhill P. (...) bevestigt eveneens jouw vader te kennen,

maar voegt er ook aan toe geen conflict met hem te hebben. Op basis van dit document blijkt dat de politie wel degelijk inspanningen heeft geleverd om de beklagde personen te ondervragen. Wat betreft de camerabeelden waarnaar je herhaaldelijk verwijst, dient te worden opgemerkt dat uit de door jou neergelegde documenten nergens blijkt dat het niet kunnen verkrijgen van de camerabeelden aan een gebrekkig optreden van de politie te wijten zou zijn (CGVS, p. 11 – 12, p. 16). Er blijkt immers op basis van het antwoord van het parket van 12 juni 2020 dat jouw vader er op gewezen wordt dat hij voor de gerechtelijke politie kan verschijnen om de locaties van de camera's of hun mogelijke eigenaar te duiden, daar de politie of het parket over onvoldoende gegevens beschikte. Uit de overige documenten blijkt verder nog dat er wel degelijk een onderzoek is verricht naar eventuele camerabeelden in de omgeving van jullie huis, doch dat dit onderzoek geen resultaten heeft opgeleverd, doordat het systeem dit niet toelaat. Dit blijkt uit het proces-verbaal van 17 december 2020. Men trachtte twee beveiligingscamera's te inspecteren, maar bij de eerste beveiligingscamera bleek dat de huidige bewoonster het wachtwoord niet kende en aangaf dat de camera's reeds twee jaar niet werkten. De andere camera bleek te werken op opnames in realtime, die geen opnames registreert. Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de politie wel degelijk een onderzoek heeft uitgevoerd naar de daders en eventueel bewijsmateriaal om de daders te identificeren. Dat men er niet in slaagde de daders te identificeren kan om allerlei redenen zijn. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de autoriteiten de plicht hebben om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/ inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Dat Albanië inzet op de strijd tegen corruptie blijkt verder nog uit de beschikbare informatie dat Albano C. (...), de rechter in de zaak van jouw vader als vertegenwoordiger van Ded P. (...), ondertussen ontslagen werd. Je verwijst immers zelf tijdens het persoonlijk onderhoud naar deze vetting procedure om te duiden dat een procureur werd ontslagen omdat deze niet meer aan de voorwaarden voldeed, wat aantoont dat er wel degelijk inspanningen worden geleverd om de corruptie binnen de Albanese autoriteiten aan te pakken (CGVS, p. 16).

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van

ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gevraagd of jouw vader het debacle met de camerabeelden ergens heeft aangekaart, stel je niet te weten waar hij dit zou aankaarten en dat er geen oplossing mogelijk is (CGVS, p. 16). Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt er aldus wel degelijk een mogelijkheid te bestaan om dergelijke problemen aan te kaarten. Dat er dan geen oplossingen meer zouden bestaan voor de zaak van je vader, kan niet worden gevolgd. Verwacht kan worden dat hij meer inspanningen zou leveren om het wangedrag van de politie aan te kaarten, gelet op zijn job als advocaat. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle Albanese onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op wat voorafgaat, wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om jouw land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of je voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet in positieve zin ombuigen. Jouw paspoort toont jouw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen hier niet ter discussie staat. De badge of licentie om de job van jouw vader als advocaat aan te tonen, wordt eveneens niet betwist. Dit document bevestigt echter louter dat jouw vader als advocaat werkzaam was, maar zegt niets over eventuele problemen naar aanleiding van zijn job. De documenten om aan te tonen dat jouw vader betrokken was in de rechtszaak van Ded P. (...) bevestigen zijn betrokkenheid, doch deze documenten tonen niet aan dat jouw vader vervolging diende te vrezen van de tegenpartij. De link naar het fragment van het interview van Ded P. (...) met een journalist van Fax News bevestigt dat Ded P. (...) kort voor jouw vertrek een interview aflegde. In dit interview schetst hij het probleem met onder andere Lulzim K. (...), Gjin B. (...) en Mhill P. (...), en de geschiedenis voorafgaand aan en de totstandkoming van de rechtszaak. De naam van je vader worden nergens vermeld, noch wordt er gewag gemaakt van eventuele problemen ten aanzien van je vader. Hoewel het probleem reeds jarenlang aansleept, toont dit fragment geenszins aan dat jij of je vader vervolging dient te vrezen hieromtrent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit jouw dossier, kom ik tot de vaststelling dat je niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder kom je niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder wet van 15.12.1980)

- De materiele en de formele motiveringsplicht

- De beoordelingsfout”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en inzake de motiveringsplicht.

Vervolgens citeert verzoeker artikel 57/6/1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en voert hij aan:

“Ten eerste wordt de toepassing van de specifieke versnelde procedure voorzien in artikel 57/6/1, §2 van de wet van 15.12.1980 onvoldoende in rechte gemotiveerd. De verwerende partij verwijst naar een Koninklijk besluit van 20 december 2020 waar Albanië vastgesteld zou zijn als een veilig land. Geen KB van 20.12.2020 bestaat die Albanië zou vaststellen als een veilig land van herkomst.

In rechte is de beslissing onvoldoende en fout gemotiveerd. Hierdoor kan de wettelijkheid van dit KB niet worden nagegaan, noch door verzoeker, noch door Uw Raad.

Zou een KB van 20.12.2020 toch bestaan, quod non, moet er worden onderlijnd dat artikel 57/6/1 §3, in fine stelt dat :

(...)

De verwerende partij kan niet dienstig verwijzen naar een KB van 20 december 2020 om het gebruik van de procedure voorzien in artikel 57/6/1 te rechtvaardigen gezien zo'n besluit ten minste eenmaal per jaar moet worden genomen, en de beslissing op 24 februari 2022 genomen werd.

Om deze reden moet de beslissing worden vernietigd."

Verzoeker geeft verder aan dat de beoordeling van verweerder op meerdere punten onredelijk is. Volgens hem moeten zijn verklaringen geloofwaardig worden geacht.

Verzoeker doet in dit kader vooreerst gelden:

"Ten eerste is de verwerende partij vrij selectief wanneer zij de elementen waarover zij niet twijfelt lijst. Expliciet stelde de verwerende partij enkel dat zij niet twijfelt aan het werk van de vader van verzoeker en het feit dat hij Ded P. (...) verdedigde. Echter blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat zij ook niet twijfelt aan een aantal bijkomende doorslaggevende elementen, onder andere :

1° dat de vader van verzoeker aangevallen werd in maart 2020;

2° dat de vader van verzoeker in dit verband klacht ging indienen en toen reeds aangaf dat hij vermoedde dat de tegenpartij in de procedure waar hij Ded P. (...) verdedigde achter deze aanval was, hoewel hij de daders die de aanval verrichten niet kende;

3° dat de vader van verzoeker ook verwonden is geraakt op dit ogenblik;

4° dat hij in dit verband aan de politie vroeg om videobeelden in beslag te nemen, maar dat dit niet werd gedaan, maar enkel meer dan 6 maanden later actie werd ondernomen;

5° dat de politie de tegenpartij in de procedure waar hij Ded P. (...) verdedigde hoorde in verband met deze feiten maar dat deze personen toen ontkenden dat zij verantwoordelijk waren voor deze aanval;

6° dat de rechter die aangesteld was om deze zaak te behandelen onlangs ontslagen of geschorst werd omwille van corruptie en dat de ook de aanleiding is dat de zaak heropend kon worden dankzij het werk van de vader van verzoeker.

Rekening houdende met wat niet wordt betwist is de motivatie rond de discrepantie tussen de datums van het neerleggen van de klacht en de voorgeschreven feiten niet ernstig en moet er worden aangenomen dat deze discrepantie, gezien de specifieke omstandigheden een materiele fout is. Verzoeker herhaalt trouwens dat de aanval op 2 maart plaatsvond en de klacht op 4 maart ingediend werd."

Verzoeker vervolgt:

"De motivatie rond het feit dat de vader van verzoeker de auteurs van de aanval niet kon identificeren is ook niet ernstig aangezien hij expliciet aangeeft dat hij vermoedt dat de personen die achter deze aanval zitten en die het bevel gaven om deze aanval te verrichten de tegenstanders van Ded P. (...) zijn. Dit blijkt ook heel duidelijk uit het feit dat deze personen door de politie werden gehoord.

De verwerende partij kan dus niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat het feit dat de vader van verzoeker geen namen vermeld in zijn klacht, dat het medisch rapport stelt dat de auteurs onbekende personen zijn en dat de vader van verzoeker zou toegeven dat hij niet weet wie hem heeft aangevallen indicaties zijn van ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker. Dit is een gebrekkige en selectieve analyse van de door verzoekende partij neergelegde documenten. Verwerende partij is ook tegenstrijdig wanneer zij laat blijken dat de vader van verzoeker geen enkele idee zou hebben van de auteurs of verantwoordelijken van deze aanval maar dat zijn vermoedens niet gestaafd zijn en dat hij kon rekenen op de hulp van de politie aangezien de politie de personen die hij noemde hoorde.

De verzoekende partij zal het bewijs dat een zitting gepland was een week na de aanval in de loop van de procedure neerleggen.

In die zin moet er worden aangenomen dat de neergelegde documenten een begin van bewijs is van de aanval tegen hem en dat hij toen al vermoedde, in tempore non suspecto aangezien hij er toen niet aan dacht om zijn zoon uit het land te sturen, dat de verantwoordelijken van deze aanval de tegenstanders zijn van zijn client in een rechtszaak. Er moet nog worden dat de rechter die aangesteld was in deze rechtszaak ontslagen of geschorst was omwille van corruptie. Dit is dus een context waarin het helemaal niet onaannemelijk is dat de tegenpartij inderdaad via corruptie deze rechtszaak tot een zeker moment kon beïnvloeden en later andere middelen heeft moeten gebruiken, nl. fysiek geweld, intimatie en bedreigingen.

He is precies omdat de rechter ontslagen werd dat deze zaak, ook dankzij de tussenkomst van de vader van verzoeker, opnieuw heropend kon zijn. Dit is ook een reden waarom de tegenpartij actie onderneemt tegen de vader van verzoeker.

Hoewel het medisch rapport op zich inderdaad geen bewijs is van de aanval tegen de vader van verzoeker moet die worden beoordeeld in samenhang met de veelheid van andere documenten over deze agressie, inclusief de gehoorverslagen van de vermoedde verantwoordelijken. Op zijn minst moet er worden besloten dat de vader van verzoeker aangevallen en gewond werd in maart 2020. Als advocaat in Albanië die deelneemt aan een rechtszaak die heropend werd omdat de rechter die deze zaak vroeger behandelde corrupt is, is dit niet zomaar een onbelangrijk gegeven dat hij aangevallen wordt. Dat het openbaar ministerie in dit context nalaat om in een redelijk termijn de videofragmenten in beslag te nemen is ook een indicatie dat de klacht van de verzoekende partij slecht met weerwil onderzocht werd.”

Dat Ded P. zijn vader niet vernoemde in diens interview, verklaart verzoeker als volgt:

“Dat deze persoon meer belang geeft aan zijn eigen zaak dan aan wat er zijn advocaat overkomt blijft helemaal niet onwaarschijnlijk en absoluut geen motief tot ongeloofwaardigheid.”

Dat Ded P. niet rechtstreeks werd aangevallen, is volgens verzoeker als volgt te verklaren:

“Ten eerste geniet hij van veiligheidsmaatregelen, wat niet het geval is voor de vader van verzoeker of voor verzoeker zelf.

Ten tweede is Ded P. (...) iemand van een ander profiel die geen aanval, bedreiging of intimidatie zou aanvaarden en onmiddellijk en hard zou terugslaan, in de traditie van het Kanun en van de regio van Shkoder waar wraak als sociale norm aanvaard wordt.

De vader van verzoeker heeft dit profiel niet.

Verzoeker wenst ook te verduidelijken dat meerdere advocaten weigerden om Ded P. (...) te verdedigen omwille van het profiel van de tegenpartij, en het risico die met de defensie ervan gepaard ging. In dit context is het ook niet onwaarschijnlijk dat de tegenpartij ervoor kiest om de advocaat van Ded P. (...) in die mate te intimideren dat hij afstand zou nemen van deze zaak.”

“Verzoeker wenst ook te verduidelijken dat de situatie en het risico in Albanië escaleerde vooral nadat de client van zijn vader het interview in augustus 2021 gaf. De vader van verzoeker kreeg daarna bedreigingen en verwittigingen. Toen hij in België kwam in november 2020 was het risico niet zo groot gepercipieerd door zijn vader.”

Betreffende de aan hem verweten onwetendheden, voert verzoeker aan:

“Wat de onwetendheden van verzoeker betreft moet er worden onderlijnd dat er in de zaak waarin de vader van verzoeker Ded P. (...) verdedigd slechts drie personen die de tegenpartij zijn. De andere personen die worden genoemd zijn personen die op een of andere manier betrokken zijn in de zaak, hierdoor genoemd worden maar het zijn geen partijen. De verwerende partij maakt een beoordelingsfout wanneer zij stelt dat verzoeker deze personen zou moeten noemen wanneer hij wordt gevraagd naar de identiteit van de tegenpartij.

Daarnaast moet er ook rekening worden gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoeker en het feit dat hij uiteraard niet op de hoogte kan zijn van alle details en informatie over de zaak. De door hem meegedeelde informatie is gedetailleerd en overtuigend in het algemeen. Er werd onvoldoende rekening gehouden met de minderjarigheid van verzoeker bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas en de realiteit van zijn vrees.”

Aangaande de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, betoogt verzoeker voorts:

“De verwerende partij kan ook niet orden gevolgd wanneer zij stelt dat de Albanese autoriteiten aantonen dat zij redelijke maatregelen heeft getroffen en dat e een bescherming bestaat of zal bestaan in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980.

Ondanks de klacht van de vader van verzoeker en zijn expliciete vraag om de videobeelden in beslag te nemen, vraag die hij op 5 maart formuleerde, heet het parket meer dan 6 maanden nodig gehad om de eerste concrete stappen te ondernemen om na te gaan of deze beelden nog bestonden, bewaard werden en in beslag genomen konden worden. Dit gebeurde enkel omwille van het herhaaldelijk vragen van de vader van verzoeker.

Het is niet verassend dat deze beelden na 6 maanden om technische redenen niet meer beschikbaar waren, maar de eerste oorzaak hiervan is de nalatigheid van de Albanese autoriteiten. Volgens de verzoekende partij is dit niet een neutrale nalatigheid maar een opzettelijke houding van de procureur om te vermijden dat het onderzoek naar de klacht van de vader van verzoekende partij enig vooruitgang zou boeken.

Wat de mogelijke bescherming in de zin van artikel 48/5 van de we betreft moet er worden onderlijnd dat de verantwoordelijkheid voor deze bescherming enkel ligt bij de autoriteiten van het land. De verwijzing naar het feit dat verzoeker geen hulp zocht bij kennissen of vrienden, en dat de vader van verzoeker geen hulp zocht bij collega's is dus totaal niet relevant.

De vraag of een bescherming beschikbaar is hangt af van verschillende elementen: de algemene informatie over de beschermingsmogelijkheden, de persoonlijke situatie van de verzoeker en zijn vorige ervaring.

In die zin zijn de moeilijkheden die de vader van verzoeker meemaakte om de videobeelden in beslag te nemen een concrete indicatie dat er in zijn geval geen bereidheid bestaat bij de Albanese autoriteiten om zijn zaak te onderzoeken. Deze indruk wordt bevestigd door het feit dat de zaak dat hij verdedigd enkel heropend kon worden omdat de rechter die vroeger aangesteld werd ontslagen of geschorst werd omwille van corruptie, wat ook aantoont dat de tegenpartij in de mogelijkheid is om rechters te omkopen. Uit de algemene informatie blijkt dat de rechterlijke macht, inclusief het parket, in Albanië totaal corrupt was aangezien de ontslagen en schorsingen van rechters onder andere tot gevolg hebben gehad dat het constitutioneel hof geen zittingen meer kon houden omdat er onvoldoende rechters overbleven.

In deze algemene en specifieke omstandigheden blijkt het niet ongeloofwaardig dat de vader van de verzoekende partij geen bijkomende klacht heeft neergelegd toen hij bedreigd werd, dit des te meer aangezien louter verbale bedreigingen in Albanië niet en strafrechtelijk feit zijn.

De verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met de persoonlijke ervaring van de vader van verzoekende partij, en dus de persoonlijke ervaring van verzoekende partij zelf, en ook een beoordelingsfout gemaakt wanneer zij stelt dat niet blijkt dat er niets ondernomen kon worden tegen het niet verkrijgen van de videofragmenten of dat zou blijken dat de redelijke inspanningen door de Albanese autoriteiten werden geleverd zodanig dat men zou kunnen besluiten dat de vader van verzoeker en verzoeker zelf in het verleden toegang hebben gekregen tot de bescherming in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980.

Om al deze redenen moet er worden beslist dat er in het specifiek geval van verzoeker geen bescherming in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980 beschikbaar is.”

Verzoeker concludeert:

“Het statuut van vluchteling moet worden erkend.

Subsidiar moet de beslissing worden vernietigd om een nieuwe beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas te doen die correct rekening houdt met de inhoud van de neergelegde documenten en het specifiek profiel van de verzoeker als zoon van een advocaat die tussenkomst in een zaak die heropend werd op basis van vermoeden van corruptie.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- In hoofdorde, de beslissing van het C.G.V.S. die verzoekende partijen de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft te hervormen en haar hierbij de vluchtelingenstatus toe te kennen;

- In ondergeschikte orde, de beslissing van het C.G.V.S die verzoekende partijen de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft te hervormen en haar hierbij het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen;

- In meest ondergeschikte orde, de beslissingen van het C.G.V.S die verzoekende partijen de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft, te vernietigen en de zaak te verwijzen naar het C.G.V.S. zodat hij kan overgaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen betreffende de punten aangehaald in dit beroep.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden als niet-begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe op eenvoudige, algemene, boude en ongefundeerde wijze te poneren dat hij ingevolge zijn leeftijd *“uiteraard niet op de hoogte kan zijn van alle details en informatie over de zaak”* van zijn vader en dat er onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn minderjarigheid *“bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas en de realiteit van zijn vrees”*. Hiermee kan hij geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of waarom verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn leeftijd bij de beoordeling van zijn verklaringen en zijn verzoek om internationale bescherming. Evenmin kan hij hiermee volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Dient in dit kader bovendien te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd, voor te houden dat van hem over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen zouden mogen worden verwacht. De door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, van determinerende invloed waren op zijn verdere leven en ten grondslag zouden liggen van het voorliggende verzoek om internationale bescherming, ook wanneer rekening gehouden wordt met zijn leeftijd ten tijde van de feiten, redelijkerwijze geacht worden verzoekers interesse weg te dragen en in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat zijn jeugdige leeftijd geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en van hem, die op zestienjarige leeftijd zijn land verliet, weldegelijk mocht worden verwacht dat hij hierover gedegen verklaringen zou kunnen afleggen.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3. Verzoeker merkt voorts weliswaar met recht op dat verweerder verkeerdelijk verwijst naar een KB van 20 december 2020 waar gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 20 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.”

Dit is in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen echter geenszins afdoende om te besluiten dat de bestreden beslissing onvoldoende en/of foutief zou zijn gemotiveerd, en dit in zulke mate dat er zou dienen te worden besloten tot een vernietiging van deze beslissing. Het is te dezen namelijk voldoende duidelijk dat verweerder in de voormelde motivering doelt op het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Bij artikel 1 van dit KB werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Derhalve vermocht verweerder *in casu* en gelet op het bepaalde in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) weldegelijk over te gaan tot de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure, kon verweerder besluiten tot de weigering van het verzoek op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) *juncto* artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet en kon verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 2 eveneens besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Dat het voormelde KB ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing reeds meer dan een jaar oud was, doet hieraan, in tegenstelling met wat verzoeker betoogt, verder geenszins afbreuk. Geheel ten onrechte leidt verzoeker uit een lezing van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet namelijk af dat het loutere gegeven dat er binnen het jaar na de opmaak, de publicatie en/of de inwerkingtreding van het vorige KB geen nieuw KB tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd opgemaakt of gepubliceerd of in werking is getreden automatisch tot gevolg zou hebben dat het voorgaande KB zijn werkingskracht zou verliezen en/of dat er geen beslissingen zoals de bestreden beslissing meer zouden mogen worden genomen door verweerder. Noch de Vreemdelingenwet, noch enige andere bepaling bevat immers enige sanctie op het overschrijden van de termijn zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet en er is geen wettelijke bepaling die of beginsel dat bepaalt dat, na het verstrijken van een termijn van een jaar vanaf de opmaak, publicatie en/of inwerkingtreding van een KB in de zin van voormeld artikel, zulk KB zijn werkingskracht zou verliezen en/of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid zou verliezen om over te gaan tot de behandeling van het verzoek volgens een versnelde procedure op basis van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, om te besluiten tot een weigering van het verzoek op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) *juncto* artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet en tot het kennelijk ongegrond beschouwen van het verzoek op grond van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van het voorgaande, kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen van zijn vader, die optrad als advocaat voor een zekere Ded P.

Betreffende de problemen en vrees die verzoeker in dit kader formuleert, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd dat hierbij de nodige kanttekeningen kunnen worden geplaatst. In dit kader wordt in de bestreden beslissing aangegeven:

“Zo kunnen enkele kanttekeningen worden geplaatst bij jouw kennis van de tegenpartij, of de personen waartegen Ded P. (...), de cliënt van jouw vader, een rechtszaak had aangespannen. Zo noem jij Mhill P. (...), Gjin B. (...) en Lulzim K. (...) wanneer gevraagd wordt wie tot de tegenpartij behoorde of die specifiek betrokken waren in de rechtszaak (CGVS, p. 10, p. 11, p. 13). Hoewel er nog meer personen tot deze criminele groep of hun vriendenkring behoorden, stel je dat enkel Mhill P. (...), Gjin B. (...) en Lulzim K. (...) betrokken waren in de rechtszaak (CGVS, p. 13). Uit de door jou neergelegde documenten blijkt echter dat in het vonnis gedateerd op 10 december 2020 naast Mhill P. (...) en Lulzim K. (...), eveneens sprake is van Mark M. (...) en Rruga M.B. (...). In het vonnis met uitspraak op 17 april 2019, alsook in een brief van het parket aan het tribunaal van eerste aanleg te Shkodër worden dan weer de namen van

Albano C. (...), Lulzim K. (...), Mhill P. (...) en Mark M. (...) genoemd als de tegenpartij. Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud maak je echter gewag van Mark M. (...), Rruga M.B. (...) of Albano C. (...), noch wanneer gevraagd wordt naar de betrokken partijen, noch in je vrij relaas wanneer je zelf andere personen opsomt (CGVS, p. 10 – 11, p. 13). Er kan worden gevolgd dat je vader niet alle details met je deelde of dat je niet alle technische termen over deze zaak kan weergeven, gelet op jouw jeugdige leeftijd. Indien jij of je vader daadwerkelijk door deze personen benaderd, bedreigd en beledigd zijn geweest, waardoor jouw vader zich genoodzaakt zag om jou Albanië te doen verlaten, kan worden aangenomen dat je op de hoogte bent van de personen die betrokken waren in deze rechtszaak. Bovenstaande vaststellingen nopen er echter toe te besluiten dat je onvoldoende kennis hebt over de belagers van je vader, waardoor de geloofwaardigheid van de door jouw geschetste problemen danig op de helling komt te staan.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Integendeel legt hij verklaringen af die de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder ondermijnen. Waar verzoeker tracht vol te houden dat de personen die benevens de door hem genoemde personen werden vermeld in de door hem neergelegde documenten geen tegenpartij zouden zijn (geweest) in de zaak van Ded P., dient immers te worden vastgesteld dat het tegendeel duidelijk en genoegzaam blijkt uit deze documenten. Hieruit blijkt duidelijk dat dat Ded P. weldegelijk aangifte deed en een strafklacht indiende tegen zowel Alban C., Lulzim ., Mhill P., Gjin B. als Mark M. Ook in het vonnis van 10 december 2020 zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier wordt Mark M. als tegenpartij aangeduid. Naast deze persoon wordt ook een zekere Rruga M.B. als tegenpartij aangeduid. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, mocht van verzoeker, ook wanneer zijn jeugdige leeftijd in acht genomen wordt, weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij, indien hij werkelijk problemen zou hebben gekend en zou vrezen omwille van deze rechtszaak, op de hoogte zou zijn van de personen die bij deze rechtszaak betrokken zijn. Dit geldt nog des te meer nu zij met naam en toenaam worden genoemd in de documenten die verzoeker *nota bene* zelf neerlegde ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat verzoeker de nodige interesse zou hebben betoond in en zich terdege zou hebben geïnformeerd omtrent de documenten die hij zelf neerlegde ter staving van zijn verzoek zo zijn problemen en vrees strookten met de werkelijkheid.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dezelfde personen als degene die betrokken waren bij de rechtszaak van Ded P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader begin maart 2020. Zo dient vooreerst te worden aangestipt dat op basis van het proces-verbaal van de klacht van je vader blijkt dat er geen concrete namen vermeld staan van de vermoedelijke daders van de aanval. Bovendien is deze gebaseerd louter op basis van de verklaring van jouw vader, waardoor deze documenten objectiviteit missen. In het medisch rapport nr. 22 staat letterlijk dat het om twee onbekende personen gaat en ook in de verschillende processen-verbaal staat vermeld dat je vader geen idee heeft wie hem aangevallen zou hebben. Hoewel hij tijdens zijn ondervraging bij de politie weliswaar verwijst naar de rechtszaak van Ded P. (...) en enkele namen van de tegenpartij opsomt, zoals ook jij verklaart (CGVS, p. 11, p. 15; vragenlijst CGVS, vraag 3.5), blijkt op basis van de door jouw neergelegde documenten nergens een concrete indicatie te bestaan dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader. Jij stelt immers ook zelf dat je vader de daders niet kon identificeren omdat ze een bivakmuts droegen (CGVS, p. 11, p. 14). Je baseert je vermoeden op het gegeven dat een week na de aanval op je vader een zitting in het kader van de rechtszaak zou plaatsvinden (CGVS, p. 15). Je kan je bewering echter op geen enkele manier hard maken, noch heb je met de door jou neergelegde documenten aangetoond dat er rond de periode van de aanval op je vader een zitting heeft of zou hebben plaatsgevonden. Er dateert immers geen enkel document van rond die periode. Je hebt dan ook allerm minst aannemelijk gemaakt dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) verantwoordelijk zouden zijn geweest voor de aanval op je vader. Bovendien blijkt er een tegenstrijdigheid te bestaan in de verschillende documenten aangaande het incident met je vader in maart 2020. Zo blijkt op basis van het proces-verbaal dat je vader op 3 maart 2020 om 17.30 uur een klacht zou hebben neergelegd bij de politie van Shkodër, terwijl hij op diezelfde dag om 19.55 uur een verdachte wagen heeft gespot en vervolgens is aangevallen door twee personen. Het is dan ook onmogelijk dat de klacht zou zijn neergelegd vooraleer de feiten zich hebben afgespeeld. In een ander proces-verbaal wordt dan weer gesproken van 4 maart 2010 als datum waarop jouw vader de klacht heeft neergelegd. Het medisch attest van je vader vormt eveneens geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden

doen verder de nodige vragen oproepen, wat de geloofwaardigheid van de door jouw geschetste vervolgingsproblemen op de helling plaatst.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door boudweg te poneren dat de discrepanties in de door hem neergelegde documenten materiële fouten zouden bevatten, doet verzoeker aan deze discrepanties en de dienaangaande gedane vaststellingen op generlei wijze afbreuk. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat dergelijke documenten door hun opstellers met meer zorgvuldigheid zouden zijn opgesteld indien deze documenten en hun inhoud waarachtig waren. Door eenvoudigweg aan te geven dat de aanval zou hebben plaatsgevonden op 2 maart en dat er op 4 maart klacht werd ingediend, hetgeen op verscheidene vlakken en manifest in strijd is met de gegevens in de voormelde documenten, doet verzoeker voorts enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Dat er een week na de aanval een zitting gepland zou zijn geweest, betreft voorts een gegeven dat door verzoeker, in weerwil van wat hij aankondigt in het verzoekschrift, tot op heden niet wordt gestaafd. Nochtans gaf hij zelf aan dat dit voor hem één van de voornaamste signalen vormde voor een link tussen de rechtszaak van Ded P. en de aanval op zijn vader (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.15).

Voor het overige treedt de Raad verweerder bij waar deze motiveert dat noch uit de neergelegde documenten, noch uit de verklaringen van verzoeker kan worden afgeleid dat de aanval op zijn vader daadwerkelijk zou zijn gepleegd door dezelfde personen als deze waarmee Ded P. in een rechtszaak verwickeld zat. Verzoekers vader bleek, ondanks dat deze vermoedens had betreffende een eventuele link tussen voormelde rechtszaak en de aanval, immers niet bij machte de daders te identificeren en herkende deze niet.

De motieven inzake het door hem neergelegde medische attest, laat verzoeker voorts geheel onverlet. Hij erkent in dit kader expliciet dat het medisch rapport op zich inderdaad geen bewijs vormt voor de (omstandigheden rond de) aanval tegen zijn vader.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met redenen aangegeven:

“Verder heb je evenmin aannemelijk gemaakt dat de tegenpartij in de rechtszaak van Ded P. (...), betrokken zou zijn geweest bij de bedreigingen ten aanzien van je vader. Zo verklaar je dat je vader drie tot vier keer bedreigd is geweest door een aantal personen (CGVS, p. 12, p. 17). Je vader vermoedt dat het om dezelfde personen zou moeten gaan, met name de tegenpartij in de zaak van Ded P. (...). Hij heeft echter nooit kunnen identificeren door wie hij drie tot vier keer bedreigd werd, waardoor het nog maar de vraag is waar je vader zijn vermoeden op baseert (CGVS, p. 17). Jou concreet gevraagd naar deze vermoedens, verwijst je naar hun connecties met de politie waardoor het moeilijk is om de daders aan te wijzen (CGVS, p. 17). Je laat echter na verder te concretiseren dat Lulzim K. (...), Gjin B. (...) of Mhill P. (...) achter de bedreigingen zouden zitten. Evenmin kan je hun connecties met de politie duiden (CGVS, p. 14), waardoor je niet aannemelijk hebt gemaakt dat de bedreigingen ten aanzien van je vader gelinkt zouden zijn aan de rechtszaak van Ded P. (...).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Overigens is het vreemd dat Ded P. (...) nooit benaderd zou zijn geweest door de tegenpartij, terwijl jouw vader door hen aangevallen en meermaals bedreigd zou zijn geweest. Er kunnen dan ook de nodige vragen worden gesteld bij het gegeven dat Ded P. (...) in een interview met Fax News kort voor je vertrek verklaarde dat de tegenpartij een criminele groep betreft en ze samenwerkingen zouden hebben met procureurs en rechters (CGVS, p. 12, p. 18). Jouw vader komt nergens tijdens het interview in beeld, noch noemt Ded P. (...) de naam van je vader, zoals blijkt uit het door jou neergelegde videofragment. Jou gevraagd of Ded P. (...) problemen heeft gekend naar aanleiding van het interview, repliceer je dat de Ded P. (...) een andere figuur is dan je vader, ruzies niet uit de weg gaat en geen schrik voor hen heeft (CGVS, p. 18). Je kan overigens niet duiden of Ded P. (...) ooit benaderd is geweest door de tegenpartij gedurende de rechtszaak. Je vermoedt van niet, maar voegt er aan toe het niet te weten (CGVS, p. 18). Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan je verklaringen dat jouw vader meermaals bedreigd en aangevallen zou zijn geweest naar aanleiding van zijn werkzaamheden, terwijl Ded P. (...), als eiser in het volledige proces, buiten schot zou zijn gebleven. Verwacht kan dan ook worden dat de tegenpartij Ded P. (...) trachtte te benaderen, ten einde een doorbraak in de rechtszaak te kunnen verwezenlijken of een uitspraak in hun voordeel pogen te bekomen. Bovenstaande vaststellingen plaatsen de nodige vraagtekens bij de door jouw geschetste vervolgingsfeiten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zo verzoekers vader werkelijk zou zijn aangevallen omwille van diens activiteiten als advocaat van Ded P., kon vooreerst weldegelijk worden verwacht dat Ded P. hiervan melding zou hebben gemaakt tijdens diens interview.

Deze aanval zou in dit geval, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, namelijk weldegelijk rechtstreeks op de zaak van Ded P. betrekking hebben gehad en door de tegenpartij die Ded P. noemde zijn gepleegd.

Dat en waarom Ded P. zelf niet rechtstreeks werd benaderd, wordt door verzoeker verder op generlei wijze dienstig uitgelegd of verklaard. Indien de tegenpartij van deze persoon werkelijk een organisatie was met banden met procureurs, rechters en de politie, kon weldegelijk worden aangenomen dat zij de middelen had om deze persoon rechtstreeks te benaderen en kon worden verwacht dat zij ook zou hebben getracht zulks te doen om een doorbraak te forceren of om een uitspraak in het voordeel van deze organisatie te bekomen. Door op algemene, blote en ongefundeerde wijze te beweren dat Ded P. zou genieten van veiligheidsmaatregelen die hieraan in de weg stonden, dit zonder hierover ook maar enige verdere duiding te verstekken, doet verzoeker hieraan geenszins afbreuk. Met deze bewering toont hij geenszins aan en maakt hij op generlei wijze aannemelijk dat of op welke wijze deze persoon daadwerkelijk zou worden beschermd. Bovendien kan in dit kader worden opgemerkt dat deze persoon, zo deze dan toch de middelen had om zichzelf te (laten) beschermen, ook zijn advocaat zou (hebben laten) beschermen om het vlotte verloop van zijn rechtszaak te garanderen. Ook de verklaring dat de organisatie Ded P. ongemoeid liet of laat omdat Ded P. onmiddellijk zou terugslaan, betreft een blote, hypothetische en ongefundeerde bewering. Bovendien dient te worden opgemerkt dat, zo deze bewering zou kunnen worden aangenomen, zo deze persoon aldus de nodige middelen en macht had om van zich af te bijten en zo dit de organisatie die hij aanduidde als tegenpartij ervan weerhield hem rechtstreeks te benaderen, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat deze organisatie er eveneens van zou hebben afgezien om zijn advocaat aan te vallen of te viseren. In dit geval, kon namelijk ook redelijkerwijze worden verwacht dat deze persoon zou terugslaan wanneer zijn advocaat werd gevisieerd om zijn rechtszaak te vertragen of bemoeilijken.

De Raad treedt verweerder aldus bij en is van oordeel dat het geloofwaardigheid ontbeert dat verzoekers vader zou zijn aangevallen en bedreigd terwijl Ded P., nochtans de eiser en voornaamste persoon in de rechtszaak, buiten schot bleef.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts kan worden aangestipt dat jouw houding of die van je vader niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo is het opmerkelijk dat jouw vader jou begeleid heeft tot in Hongarije, om er vervolgens voor te kiezen om terug te keren naar Albanië. Je vermoedt dat hij terugkeerde omwille van werkverplichtingen (CGVS, p. 8). Daar de problemen met je vader zijn oorsprong vonden in 2019 toen hij Ded P. (...) begon te vertegenwoordigen en in maart 2020 hij naar jouw vermoedens door de tegenpartij werd aangevallen (CGVS, p. 10 – 11), is het merkwaardig dat jouw vader jou zou wegsturen, maar vervolgens dan zelf vrijwillig naar Albanië zou zijn teruggekeerd voor werkverplichtingen. Het waren net zijn werkzaamheden die hem ertoe dreven jou het land te doen verlaten. Overigens blijkt dat je oudere broer nog steeds in Albanië verblijft (CGVS, p. 7). Je stelt immers dat jij als jongste van het gezin het grootste gevaar liep. Dat jouw vader, jouw moeder en jouw broer op dit moment nog steeds in Albanië verblijven, terwijl jij diende te vluchten omwille van de problemen van je vader, doet de wenkbrauwen fronsen. Daar waar jij samen met je broer kort voor je vertrek door twee personen bent benaderd, dient te worden opgemerkt dat je niet weet wie deze twee personen waren (CGVS, p. 19). Voorheen had je hen nog nooit gezien, alsook ben je nadien niet meer door hen benaderd geweest (CGVS, p. 19). Je kan dan ook op geen enkele manier hardmaken dat jij als jongste van het gezin meer in het vizier zou lopen. Jou hiernaar gevraagd, stel je dat de risicobepaling door je vader gebeurde omdat jij, meer dan je broer, het huis verliet, met vrienden op stap ging of beweeglijker was (CGVS, p. 20), terwijl op basis van je verklaringen blijkt dat je broer naar school gaat (CGVS, p. 7). Er kan dan ook niet worden gevolgd dat jouw vader jou in veiligheid bracht, maar zelf terugkeerde naar Albanië of geen stappen ondernam naar je broer toe. Te meer daar uit je verklaringen blijkt dat de zaak nog steeds lopende is (CGVS, p. 14), wat er op wijst dat jouw vader geen voorzorgsmaatregelen nam aangaande zijn problemen en aldus nog steeds werkzaam is als de advocaat van Ded P. (...). Dat jouw vader vrijwillig terugkeerde naar Albanië en zich nog steeds vastbijt in de zaak, stemt dan ook niet overeen met zijn of jouw voorgehouden vrees. Verder verklaar je in november of oktober 2020 al eens in België te zijn geweest omwille van gezondheidsredenen (CGVS, p. 8). Uit je dossier blijkt echter nergens uit dat je toen een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Dat je toen in oktober of november 2020 geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, is opmerkelijk, daar jouw vader in maart 2020 werd aangevallen in het kader van de rechtszaak en de problemen van toen aansleepten. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn, toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Jouw houding of die van je vader kan dan ook niet

in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien ben je zoals blijkt uit jouw dossier na je bezoekje aan België in 2020 eveneens vrijwillig teruggekeerd naar Albanië.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat het risico voordien niet zo groot zou zijn geweest, ontbeert namelijk iedere ernst. Verzoekers vader zou immers reeds in maart 2020 zijn aangevallen en verwond ten gevolge van de rechtszaak van Ded P. De vaststelling dat verzoeker nadien reeds in België was doch vrijwillig terugkeerde naar Albanië, doet bijgevolg weldegelijk en manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn aangevoerde problemen en vrees ten gevolge van de betrokkenheid van zijn vader, als advocaat, bij de rechtszaak van Ded P. Ook doet de vaststelling dat verzoekers vader, nadat deze verzoeker hielp opnieuw het land te verlaten en vergezelde tot in Hongarije, vrijwillig terugkeerde naar Albanië, aldaar de rechtszaak gewoon verderzette en tot op heden in Albanië vertoeft, kennelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen en vrees. Verzoekers vader was namelijk de persoon om wie het de misdaadorganisatie tegen wie Ded P. een zaak startte te doen zou zijn geweest en vormde, aldus de gezegden van verzoeker, hun hoofddoelwit. Dat verzoekers vader verzoeker zou wegsturen doch wel zelf zou blijven, is in het licht van de aangevoerde feiten en vrees niet aannemelijk. Verder is het frappant dat enkel verzoeker zou zijn weggestuurd. Zijn broer bleef gewoon in Albanië, neemt er deel aan het openbare leven en gaat er naar school. Dit kan gelet op de aangevoerde problemen en vrees bezwaarlijk ernstig worden genomen. Indien verzoekers zelfverklaarde problemen en vrees strookten met de werkelijkheid, kon worden verwacht dat ook zijn broer het land zou hebben verlaten. Deze vormde net als verzoeker namelijk een mogelijk doelwit; zeker nadat verzoeker het land verliet. De organisatie had immers gedreigd om de kinderen van verzoekers vader iets aan te doen en verzoeker werd reeds samen met zijn broer benaderd.

Dit alles klemt nog des te meer nu verzoeker een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde inzake zijn vermeende problemen, vrees en situatie. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder blijkt dat je na je vertrek amper geïnformeerd hebt over de gebeurtenissen in de zaak. Zo heb je immers niets meer vernomen van je vader nu je hier bent omdat hij jou buiten de zaak wil houden, noch weet je of jouw broer nog benaderd is geweest door die twee personen die jullie beiden benaderd hebben kort voor jouw vertrek (CGVS, p. 20). Een dergelijk gebrek aan interesse is bijgevolg niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn of haar problemen en de situatie in zijn of haar land van herkomst. Dat een verzoeker nalaat dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn of haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn of haar ingeroepen vrees voor vervolging.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift, dit mede gelet op het voorgaande, niet één concreet en dienstig argument aan doch laat deze geheel ongemeoid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoeker zich in het kader van de beweerde problemen en vrees ten gevolge van de activiteiten van zijn vader als advocaat kan beroepen op de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Tot slot blijkt uit niets dat je naar aanleiding van de problemen met je vader geen of onvoldoende beroep kon doen – of, bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië, zou kunnen doen – op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, waar je geen problemen mee hebt gekend (vragenlijst CGVS, d.d. 22/10/2021, vraag 3.7). Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, wat in jouw geval niet gebeurde. Het Commissariaat-generaal erkent dat het voor jou, rekening houdend met jouw jonge leeftijd, niet vanzelfsprekend is om op zelfstandige basis op de autoriteiten af te stappen. Hier dient evenwel aan worden toegevoegd dat je een duurzame relatie hebt met je vader en moeder, met wie je tot op heden nog dagelijks contact hebt (CGVS, p. 6). Verder blijkt op basis van je verklaringen dat je tot op de dag van vandaag nog contact onderhoudt met jouw broer en jouw tantes (CGVS, p. 7), waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat je bij eventuele veiligheidsproblemen de nodige hulp zou kunnen krijgen van een volwassene om je tot jouw nationale beschermingsmodaliteiten te wenden.

Wat betreft de problemen van je vader, dient te worden aangestipt dat je nooit anderen in vertrouwen hebt genomen om je situatie te vertellen, zoals jouw vrienden of iemand op school (CGVS, p. 19). Je stelt dat je vader die problemen had, waardoor je er geen zaak van wou maken bij andere familieleden (CGVS, p. 20). Dit is opmerkelijk, daar de problemen van je vader er uiteindelijk voor gezorgd hebben dat je het land diende te verlaten. Toen je samen met je broer benaderd werd door twee personen heb je dit evenmin aan iemand verteld, noch aan je vader. Het was je broer die het gebeuren aan je vader meedeelde (CGVS, p. 19). Verder dient te worden opgemerkt dat je vader naar aanleiding van de bedreigingen niet meer naar de politie is gestapt. Je vergoelijkt zijn nalaten door te stellen dat alles dat hij zou ondernemen, niet zou lukken (CGVS, p. 18). Dit is echter geen rechtvaardiging voor zijn nalatende houding, daar de politie logischerwijs niet kunnen optreden indien ze niet op de hoogte hiervan gesteld worden. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien je de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan je logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Evenmin heeft je vader hulp gevraagd of gekregen van collega's (CGVS, p. 20). Je zegt dat dit niet gaat en onmogelijk is omdat er geen kans bestaat dat er een oplossing zou worden gevonden (CGVS, p. 20). De nalatende houding van jouw familie staat niet in verhouding met jouw voorgehouden vrees. Verwacht kan dan ook worden dat jouw vader als advocaat alles in het werk stelt om zijn rechten te doen gelden en tot op een oplossing tracht te komen. Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken geen of onvoldoende aanspraak te kunnen maken op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Er kan dan ook worden aangenomen dat jij of jouw familie eerst alles in het werk stelt om het probleem te proberen oplossen, hetgeen waartoe jullie in gebreke blijven.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Je bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat de autoriteiten je in Albanië niet hebben geholpen noch in de toekomst zouden helpen, indien je er een beroep op zou doen. Nadat je vader werd aangevallen begin maart 2020 diende hij een klacht in bij de politie van Shkodër (CGVS, p. 10 – 11, p. 14). Daar waar je stelt dat de politie geen oplossing heeft gevonden (CGVS, p. 15), dient te worden opgemerkt dat ze wel degelijk inspanningen hebben geleverd om de zaak te onderzoeken. Zo verklaar je dat ze Mhill, Lulzim en Gjin ondervraagd zouden hebben, maar dat deze ontkenden iets met jouw vader te maken te hebben (CGVS, p. 15). Uit het proces-verbaal van 17 december 2020 blijkt verder dat zowel Mark M. (...), Gjin B. (...) als Mhill P. (...) zijn gehoord. Mark M. (...) geeft te kennen dat hij jouw vader niet kent, noch doet de naam van je vader hem ergens aan denken. Gjin B. (...) bevestigt jouw vader te kennen als advocaat van Ded P. (...), voegt er aan toe ooit een koffie met jouw vader te hebben gedronken en benadrukt dat hij een conflict heeft met Ded P. (...), maar niet met diens advocaat omdat deze het recht heeft om iemand te verdedigen. Mhill P. (...) bevestigt eveneens jouw vader te kennen, maar voegt er ook aan toe geen conflict met hem te hebben. Op basis van dit document blijkt dat de politie wel degelijk inspanningen heeft geleverd om de beklagde personen te ondervragen. Wat betreft de camerabeelden waarnaar je herhaaldelijk verwijst, dient te worden opgemerkt dat uit de door jou neergelegde documenten nergens blijkt dat het niet kunnen verkrijgen van de camerabeelden aan een gebrekkig optreden van de politie te wijten zou zijn (CGVS, p. 11 – 12, p. 16). Er blijkt immers op basis van het antwoord van het parket van 12 juni 2020 dat jouw vader er op gewezen wordt dat hij voor de gerechtelijke politie kan verschijnen om de locaties van de camera's of hun mogelijke eigenaar te duiden, daar de politie of het parket over onvoldoende gegevens beschikte. Uit de overige documenten blijkt verder nog dat er wel degelijk een onderzoek is verricht naar eventuele camerabeelden in de omgeving van jullie huis, doch dat dit onderzoek geen resultaten heeft opgeleverd, doordat het systeem dit niet toelaat. Dit blijkt uit het proces-verbaal van 17 december 2020. Men trachtte twee beveiligingscamera's te inspecteren, maar bij de eerste beveiligingscamera bleek dat de huidige bewoonster het wachtwoord niet kende en aangaf dat de camera's reeds twee jaar niet werkten. De andere camera bleek te werken op opnames in realtime, die geen opnames registreert. Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de politie wel degelijk een onderzoek heeft uitgevoerd naar de daders en eventueel bewijsmateriaal om de daders te identificeren. Dat men er niet in slaagde de daders te identificeren kan om allerlei redenen zijn. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de autoriteiten de plicht hebben om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Dat bepaalde misdrijven niet

worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/ inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Dat Albanië inzet op de strijd tegen corruptie blijkt verder nog uit de beschikbare informatie dat Albano C. (...), de rechter in de zaak van jouw vader als vertegenwoordiger van Ded P. (...), ondertussen ontslagen werd. Je verwijst immers zelf tijdens het persoonlijk onderhoud naar deze vetting procedure om te duiden dat een procureur werd ontslagen omdat deze niet meer aan de voorwaarden voldeed, wat aantoont dat er wel degelijk inspanningen worden geleverd om de corruptie binnen de Albanese autoriteiten aan te pakken (CGVS, p. 16).

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gevraagd of jouw vader het debacle met de camerabeelden ergens heeft aangekaart, stel je niet te weten waar hij dit zou aankaarten en dat er geen oplossing mogelijk is (CGVS, p. 16). Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt er aldus wel degelijk een mogelijkheid te bestaan om dergelijke problemen aan te kaarten. Dat er dan geen oplossingen meer zouden bestaan voor de zaak van je vader, kan niet worden gevolgd. Verwacht kan worden dat hij meer inspanningen zou leveren om het wangedrag van de politie aan te kaarten, gelet op zijn job als advocaat. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle Albanese onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij aangeeft dat het de taak is van de autoriteiten om bescherming te bieden en stelt dat het daarom irrelevant zou zijn dat hijzelf en zijn familie geen hulp zochten of klacht indienden, dient te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Het spreekt immers voor zich dat de autoriteiten slechts

bescherming kunnen bieden zo zij op de hoogte worden gesteld van de feiten waarvoor dergelijke bescherming nodig is.

Verder doet verzoeker met zijn boude beweringen inzake het vermeende gebrekkige, nalatige en zelfs opzettelijke handelen van de autoriteiten bij het opvragen en controleren van de camerabeelden op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte motieven dienaangaande. Uit de in de bestreden beslissing en op basis van de voorliggende documenten gedane vaststellingen kan op generlei wijze worden afgeleid dat de Albanese autoriteiten in het kader van de door verzoekers vader ingediend klacht op een (al dan niet opzettelijk) gebrekkige en nalatige wijze zouden hebben gehandeld. De personen ten aanzien van dewelke verzoekers vader een aantal vermoedens uitte werden ondervraagd en de camerabeelden werden opgevraagd en onderzocht. Daarbij bleek dat één van de camera's reeds twee jaar niet meer werkte en dat de eigenares het wachtwoord niet meer wist en dat de andere camera live beelden opnam en uitzond. Uit de neergelegde documenten inzake de klacht van verzoekers vader blijkt aldus duidelijk en genoegzaam dat de politie weldegelijk een gedegen onderzoek heeft uitgevoerd naar de daders, de nodige inspanningen heeft geleverd om bewijsmateriaal te vergaren en getracht heeft de daders te identificeren. Dat zulks uiteindelijk niet is gelukt, kan daarbij aan tal van factoren te wijten zijn en betekent niet dat de Albanese autoriteiten bij eventuele verdere problemen niet willig en in staat zouden zijn om bescherming te bieden.

Zoals verzoeker ook zelf nogmaals aangeeft in het voorliggende verzoekschrift, werd rechter Albano C., die rechter was in de rechtszaak van Ded P. intussen voorts ontslagen omwille van corruptie. Verzoeker geeft eveneens aan dat de zaak van Ded P. daardoor heropend kon worden.

Aangezien verzoekers vader de Albanese autoriteiten en het Albanese gerecht klaarblijkelijk voldoende vertrouwt om de rechtszaak van Ded P. verder te zetten, aangezien duidelijk het nodige gevolg werd gegeven aan de klacht die verzoekers vader indiende, aangezien er daadwerkelijk en daadkrachtig werd opgetreden tegen rechter Albano C. en aangezien daardoor de rechtszaak van Ded P. kon worden heropend, wijst niets erop dat verzoekers vader, en bij uitbreiding verzoeker, in het geval van eventuele verdere, aan de zaak van Ded P. gelinkt problemen, verstoken zouden riskeren te blijven van de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.

In het licht van de voormelde gegevens en de voorliggende landeninformatie, dient te worden besloten dat verzoeker, zo deze werkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd ten gevolge van de activiteiten van zijn vader als advocaat in de rechtszaak van Ded P. en indien hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, zich kan beroepen op de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dat er in Albanië, onder meer op het vlak van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, nog vooruitgang te boeken is, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoeker op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt bovendien eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoeker geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.6. Gelet op het voorgaande, wordt door verzoeker ook niet op dienstige wijze uiteengezet of aangetoond dat of waarom de bestreden beslissing onredelijk zou zijn. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT